

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jo, det kan Socialdemokratiet godt. Svaret er ja. Men svaret er også, at hvis der er bevilingsmæssige spørgsmål, som et af aftalepartierne vil diskutere i den forbindelse, så vil der straks blive holdt møde om det.

Men jeg forestiller mig – for nu at tage et eksempel, som jeg allerede én gang har givet hr. Jes Lunde – at Socialdemokratiet kommer med en række forslag om aktivering straks i det nye år. Det vil jo have en række konsekvenser, men det vil, som der også står som forudsætning i finanslovaftalen – som vi i øvrigt ikke har haft nogen form for problemer med – holde sig inden for udgiftsneutrale samlede rammer.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Vi er tilbage i talerrækken.

Henning Andersen (KF):

Jeg vil holde mig til den linie, som hr. Lykketoft startede med før frokost, og derfor vil jeg heller ikke benytte hele min taletid i dag; jeg har jo mulighed for at komme tilbage i morgen.

Efter alle solemærker at dømme står dansk økonomi nu over for en opblomstring, der også vil øge beskæftigelsen. Mange års seje træk og tålmodighed giver nu resultat. Der har været mange forsøg på at få regeringen til at slække på den økonomiske politik tidligere, men det ville have haft inflation som resultat, og dermed ville en sådan letsindighed have ført til indgreb, som igen ville forringe beskæftigelsen. Regeringen har ført den rigtige politik; den har holdt igen, så økonomien blev stærk nok til at tåle yderligere blus under kedlen, og det er såre godt.

Den nye finanslov er både før og efter ændringsforslagene indrettet efter denne filosofi. Nu er der råd til både at gennemføre beskæftigelsesstimulerende forholdsregler og samtidig holde en så stram finanslov, at inflationen fortsat holdes i ave.

Og inflationen vil blive holdt i ave. Danmark vil fortsat være et foregangsland for andre i form af den lave inflation. Billedet er totalt ændret gennem de sidste 10 år. Tidligere var vi blandt de lande, der havde den højeste

inflationstakt i Europa. Nu er vi det land, der har lavest inflation, eller i hvert fald blandt nogle få udvalgte. Det har ikke mindst pensionisterne glæde af. Det ville næsten ikke være til at holde ud, hvis vore ældre medborgere skulle se frem til en situation, hvor pengene blev forringet med 5 eller 10 pct. hvert år, sådan som det var i gamle dage.

Der tales meget om, at vi burde gøre endnu mere for at bekæmpe arbejdsløsheden. Jeg er enig i, at arbejdsløsheden skal bekæmpes; den er et stort onde både for de ramte og for samfundet. Vi kan måske så glæde os over, at mange institutioner uden for dette hus i de sidste dage og uger har fremhævet, at netop den politik, regeringen har ført, vil føre til højere beskæftigelse. Derfor skal vi ikke være letsindige; vi skal fortsat føre en stram finanspolitik med netop de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der er råd til, og det gør vi med finanslov 92.

Der er mange gode grunde til at hilse den indgåede finanslovaftale velkommen – ikke blot på grund af det fornuftige indhold, men også fordi regeringen med denne aftale har manifesteret, at den er i stand til at formidle et bredt politisk samarbejde i Folketinget, et samarbejde, som lover godt for fremtiden.

Jeg skal derfor ikke undlade at rose regeringens traditionelle samarbejdspartnere, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne, for den store indsats, de har ydet for at få aftalen på plads. Sidst, men ikke mindst vil jeg byde Socialdemokratiet velkommen på banen dels for beslutningen om igen positivt at samarbejde om finansloven, dels for den indsats, partiet har leveret i relation til den netop indgåede aftale. Det er i det hele taget meget tilfredsstillende at kunne konstatere, at der står hele 152 mandater bag finanslovaftalen for 1992.

Danmark har en kedelig EF-rekord i både skatte- og udgiftstryk, og derfor har vi også et meget stort behov for at tilpasse den offentlige sektors størrelse til de øvrige EF-landes. Som en følge heraf lægger vi i Det Konservative Folkeparti stor vægt på, at kursen i regeringens økonomiske politik med denne finanslovaftale kan fortsætte uændret, en kurs, som indebærer, at den stramme udgiftspolitik og dermed faldet i udgiftstrykket videreføres.